

پٲر سئے ائولی کاگد

پٲر سئے ائولی کاگد

© 2019 Wycliffe Bible Translators, Inc.

گؤن بایبئلے رجانک کنؤکین ٹیمے کمکا

[Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

پترسے ائولی کاگد

دُرو

1²⁻¹ چہ ایسا مسیہے کاسد پترسے نیمگا،

پہ ہما سجھین دراندیہین مردمان کہ پنتوس، گلاتیہ، کپادوکیہ، آسیاہ و بیتینیہے دمگان شنگ و شانگ انت. ہدایا چہ وتی پیشزانتی و گون وتی پلگار کنوکین پاکین روہا، شمارا گچین کرتگ تان ایسا مسیہے پرمانبرداریا بکنیت و ہمایئے ہون شمے سرا پاشگ و دُرنزگ ببیت. ہدائے رھمت و سہل و آسودگی شمے سرا گیش و گیشتر بات.

زندگین اُمیت

3 مے ہداوندین ایسا مسیہے ہداین پتا ستا و سنا بات. چہ وتی سرریچین رھمتا و گون ایسا مسیہے چہ مُردگان زندگ بیگا، ہدایا مارا نوکسرا پیدا کرت تان مارا زندگین اُمیتے برسیت. 4 اییا پہ شما آسمانا میراسے اَمبار کرتگ کہ اے میراس ہچبر نپوسیت، گار نبیت و ابدمان انت. 5 شما ہدائے سرا باور کرتگ و ہدا ہم گون وتی زور و واکا پہ ہما رکینگا شمے نگہپانیا کنت کہ تیار انت و آہری زمانگا پدَر ببیت. 6 اے شمے شادمانی انت، تَرے شما ائون پہ دمانکینا گرانین و ہد و چکاسان بگوازنیت، 7 تان شمے باور سہرے پیما ببیت کہ چہ آسے چکاسا گوستگ و اے مہر و مہکمین باور، کہ چہ زوال بیوکین سہر و تلاہا باز گیشتر کرزیت، ایسا مسیہے زاهر بیگئے و ہدا ستا کنگ و ساڑایگ و اِزت دئیگ ببیت. 8 شما مسیہ ہچبر ندیستگ، انگت اییا دوست داریت. ائون ہم شمایی نگدیت، بلہ آییئے سرا باورؤ ہست و ہچ لبزے شمے پرشوکتین و شیا درشان کرت نکنت، 9 چیا کہ وتی باور و ایمائے مُرادا گندگا ایت، بزانت شمے جائے رگگ.

10 پیگمبران ہمے رگگئے بارثوا بازین جھلانکین پت و پؤل کرتگ. آپئیگمبران ہمے رھمتے بارثوا پیشگویی کرتگ کہ شمارا رسگی ات. 11 مسیہے روہ چہ آیانی زبانا ہبر کنان و گوشان بوتگ کہ مسیہا چونین سگی سگی انت و رندا اییا چونین مزین شان و شوکتے رسیت. گزا، امدام ہمے جھدا بوتگ انت کہ بزانت پاکین روہ کئی بارثوا ہبرا انت و اے کار کدین ببیت. 12 پہ آیان پدَر بوتگ، ہما و ہدا کہ ہبرا انت وتی ہرمتا نکنگا انت، شمے ہرمتا کنگا انت. نون گون پاکین روہے زورا دگہ مردمان اے وشین مستاگ پہ شما رسینتگ، ہما پاکین روہ کہ چہ آسمانا دیم دئیگ بوتگ. پہ اے وشین مستاگے زانگا پریشتگ ہم دلمانگ انت.

پاک ببیت

13 وتی لانکا بندیت و ہزار ببیت. زندا پہ شہم و رھداری^b بگوازنیت. وتی اُمیتا پہ ہدائے ہما رھمتان بندیت کہ ایسا مسیہ وتی زاهر بیگئے و ہدا پہ شما رسینیتش. 14 ہبرزورین چکانی پیما ببیت. مثیلیت کہ شمے زند ہما ڈٹولا سلین واہگانی دستا ببیت کہ شمے نازانتیئے و ہدا بوتگ. 15 ہما ڈٹولا کہ شمے گوانک جنوک پاک انت، ہر کارے تھا شما ہم پاک ببیت. 16 چیا کہ

1:1-2 آ و ہدا، آسیائے مانا ائوگین تُرکیہے روئندی نیمگ ات.

13:1^b شہم و رھداری، بزانت اردو و پارسیا «نظم و ترتیب»، انگریزی «discipline»

نبیسیگ بوتگ: «من پاک آن و شما ہم باید انت پاک بییت»۔^{17c} اگن شما ہدایا وتی پت گوشتیت، کہ آہرکسے دادرسیا بے رو و ریا،^d آییے کارانی سرا کنت، گڑا وتی دراندھیئے وهد و پاسان پہ شرب و اِزت گون ہداترسی بگوازیبیت۔¹⁸ شما زانیت کہ چہ ہما ناہودگین زندا کہ چہ شمے پت و پیرینان شمارا رستگ ات، بہا زورگ و رکینگ بوتگیت، بلہ گون نگرہ و سُہرا نہ، کہ ابدمان نہ انت،¹⁹ گون ہما بے ائیب و بیکچہین گورانڈ، بز ان مسیہے ببہان ہونا بہا زورگ بوتگیت۔²⁰ مسیہ چہ دنیاے جوڑ بٹیگا پیسر گچین کنگ بوتگ، بلہ اے گڈی روچان پہ شمئیگی آتک و پڈر بوت۔²¹ چہ آییے وسیلہا، شمارا ہدائے سرا باور ہست، ہما ہدائے سرا کہ مسیہی چہ مُردگان زندگ کرت و شان و شوکتی دات۔ پمیشکا، شما ہدائے سرا باور کنیت و چہ ہمایا اُمیتوار ایت۔²² نون کہ شما گون راستیے رندگیریا وتا پاک و پلگار کرتگ و گون یکدگرا پدلین مہرے واہند بوتگیت، گڑا پہ دل و ستک گون یکدومیا مہر بکنیت۔²³ چیا کہ شمارا نوکین زند چہ زوال بئیوکین تھما نرستگ، چہ زوال نبئیوکین تھما رستگ، بز ان چہ ہدائے زندگ و ابدمانین گال و ہبرا۔²⁴ پرچا کہ:

«انسان چو کاہ و سبزگا انت و

شان و شوکتی چو کاہے پلا۔

کاہ و سبزگ مرنت و پل ہم کینت۔

²⁵ بلہ ہداوندے گال و ہبر تان ابد مانیت۔»^e

اے گال و ہبر ہمیش انت کہ شمارا مستگ دئیگ بوتگ۔

زندگین سنگ و در چتگین کوم

¹ پمیشکا، ہر پیمین بدی، مکر و پرپب، دوتل و دوپوستی، ہسد و کینگان چہ وتا دور کنیت و ہچکسیئے پُشتا بد و ردین ہبر مکنیت۔²⁻³ نون کہ ہداوندے نیکی و مہربانیے تامو چشتگ، نوک پیدا بوتگین نُنکانی پیما پہ پاک و روہانین شیرا شدیگ بییت تانکہ چہ ہمیشا دیم پہ وتی رگگا رُدان بییت۔

⁴ ایسا مسیہے نیمگا بیایت، ہما زندگین سنگ کہ مردمان پسند نکرت و نزت بلہ ہدایا گچین کرت و آییے چما ایسا بیمت و پُرارزش ات۔⁵ نون شما زندگین سنگانی پیما پہ روہانین لُگیئے بندگا کار بندگ بییت، پاک و پلگار تگین پیشوا ہم بییت و انچین روہانین کُربانیک بدییت کہ چہ ایسا مسیہے وسیلہا ہدایا وشنوڈ کننت۔⁶ اے ہما ہبر انت کہ ہدائے پاکین کتابا آتکگ:

«بچاریت، من سہیونے کواہا سنگے ایر کنان۔

اے سنگ بیہا و گچینین بُہشتے۔

آ کس کہ ایشیے سرا باور بکنت،

ہچبر پشل و شرمندگ نبیت۔»^f

⁷ اے سنگ پہ شما کہ ایمانو آورتگ پُرارزش انت، بلہ پہ آیان کہ ایمانش نیاورتگ:

«آ سنگ کہ بانبدین اُستایان^g پسند نکرت و نُزت

ہما سنگ، بُہشت بوت۔»^h

^{1c} 16:16 لایان 11:44-45، 19:2، 20:7۔

^d 17:17 رو و ریا، بز ان پرک و درک، اربی و پارسیا «تبعیض»۔

^e 25:1 ایشیا نییے کتاب 40:6-8۔

^f 6:2 ایشیا نییے کتاب 28:16۔

^g 7:2 بانبدین اُستا ہما انت کہ لوگے بندگا زانتکار انت۔

^h 7:2 زبور 118:22۔

8 و

«سنگے کہ مردمانِ ٹگلینیت و

کُوھے کہ آبان دتور دنت.»ⁱ

آیانی ٹگل ورگئے سئوب ایش ات کہ ہڈائے ہبرش نرت۔ آیانی آسر و آکت ہمیش ات۔⁹ بلہ شما ہڈائے گچین کرتگین بادشاہین روہانین پیشوا و پاکین کئوم ایت، ہڈائے جندئے کئوم ایت و آیا شمارا چہ تھاریا دیم پہ وتی پرشئوکتین رُزناہیا گوانک جتگ تان آییئے مزین کاران جار بجنیت۔¹⁰ پیسرا شما کئومے نہاتیت بلہ اتون ہڈائے کئوم ایت۔ پیسرا شمارا ہڈائے رھمت نرستگ ات بلہ اتون آییئے رھمت شمارا گون انت۔

¹¹ او دُردانگان! شما اے دنیاہیا بیگانگ و دَرآمد ایت۔ منی دزندی ہمیش انت کہ وتا چہ آ جسمانی لوٹ و واہگان پھریز بکنیت کہ شمئے روھے ہلاپا جنگ کنت۔¹² ناباورانی نیاما پاک و پلگارین زند بگوازینیت۔ بل تَرے آ، شمارا انگت بھتام جنت و گوشت کہ شما زدین کار کنگا ایت، بلہ گون شمئے نیکن کارانی کنگا، ہڈائے آگئے روچا آیا شرب و اِزت بدئیت۔

اِھتیاردارانی پرمانبرداریا بکنیت

¹³ شما پہ ہڈاوندئیگی، سچھین انسانی اِھتیاردارانی پرمانبرداریا بکنیت، بادشاہے ہم کہ چہ سچھینان مستر انت و ¹⁴ ہاکمانی ہم کہ چہ بادشاہے نیمگا پہ ردکارانی سزا دئیگ و شرکردین مردمانی شرب دئیگا دیم دئیگ بوتگ انت۔¹⁵ ہڈا لوٹیت شما گون وتی شربین کرد و کاران اہمکین مردمانی ناسرپدین ہبرانی دیم بداریت۔¹⁶ شما آرات ایت، پمیشکا آراتین مردمانی ڈتولا زند بگوازینیت بلہ وتی آراتیا ہچر پہ ردین کاران نیمون مکنیت، وتی آراتیا پہ ہڈائے ہزمتا کار بندنیت۔¹⁷ ہرکسا اِزت بدئیت و پہ باورمندان ہاسین مہرے دلا بداریت، وتی زندا پہ ہڈاترسی بگوازینیت و بادشاہا شرب بدئیت۔

مسیہے سکی سگگے مسال

¹⁸ او ہزمتکاران! وتی واجہانی پرمانبرداریا بکنیت و آبان باز اِزت بدئیت۔ تھنا نرم و مہربانین واجہانی پرمانبرداریا مکنیت، توند و زوراکین واجہانی پرمانبرداریا ہم بکنیت۔¹⁹ وھدے شما گون ہڈایا وپادار ایت و ناھکین سزایان سگیت، شمئے ہمے سبر و اویار وت پہ شما شربے بیت۔²⁰ اگن شما پہ ردین کاریا سزا دئیگ بیت، گڑا چون آسزائے سگگ شمارا شربدار کنت؟ بلہ اگن شربین کار و کردیئے سئوبا سکی بسگیت، ہڈا شمارا ستا کنت۔²¹ شما پہ ہمے سکیانی سگگا گچین کنگ بوتگیت، پرچا کہ مسیہا ہم پہ شمئیگی سکی سگت و نمونہ و مسالے بوت کہ شما آییئے رندگیریا بکنیت۔

²² «آیا ہچ گناہ نکرت و

کسارا پریبی نادات.»^j

²³ بل تَرے بے اِزت کنگ بوت، بلہ انگت ہم ہچکسی بے اِزت نکرت۔ تانتنا^k وھدے سکی سگگا ات، کسی پاتراپ¹ نادات۔ آیا ہڈائے سرا تئوکل کرت کہ تچکین انسپ و دادرسی کنت۔²⁴ آیا وت مئے گناہانی بار سلیمیئے سرا وتی بدّا لڈت، تانکہ گناہ چہ مئے دلا بمریت و پہ نیکی و پاکی زند بگوازینین، کہ شما چہ ہمایئے ٹپ و ثوران ذراہ بوتگیت۔²⁵ میشانی پیما گار و سرگردان اتیت، بلہ نون ہمایئے کرا پر ترتگیت کہ شمئے ارواہانی شپانک و سمبالوک انت۔

²:8 ایشیا نیئے کتاب 8:14.

22:22 ایشیا نیئے کتاب 9:53.

^k:23 تانتنا، بزان ہتا، تان اے ہڈا کہ.

23:21 پاتراپ، بزان تھدید، دمکی.

جَن و مرد

3¹ او جنینان! ہمے پیما، شما وتی مردانی پرمانبرداریا بکنیت، تان اگن چه آیان یگے ہدائے ہبرا ممّیت، گڑا آگون ہبرا نہ، گون وتی جنے کار و کردے گندگا ہدائے سرا باور بکنت،² ہما وھدا کہ شمے ہدائرسی و پاکدامنیا گندیت.³ شمے سینگار و پلگار زاہری مبیّت کہ: «سرا چون بگوین، چونین سہت و زبور پر بکنین و چونین گد پیوشین.»⁴ ایشیے بدلا، وتی دل و جینا گون نرم و آرامین روہیے پایدارین زبایا بسینگاریت، کہ پہ ہدایا اے چیز باز پُرازش انت.⁵ کوہنین وھد و زمانگا انچش بوتگ و پاک و نیکنین جنین کہ اُمیتش پہ ہدا بوتگ، وتا گون وتی مردانی پرمانبرداریا سینگار تگش،⁶ انچش کہ سارہا ابراہیمے پرمانبرداری کرت و واجہ و مستری گوشت. اگن شمے کار نیک و شرّ بننت و معیلت کہ چیزے شمارا بترسینیت، شما ہم ہمایے چُک بیت.

7⁷ او مردان! شما ہم گون وتی جنان پُرمہر بیّت کہ چه شما نازرکتر انت. جنین گون شما زندمانے پُربکتنین ٹیکیا شریکدار انت. آیان اِزت بدییت، تان چش مبیّت کہ شمے دوا اشکنگ مبننت.

راستیے راھا سکیے سگ

8⁸ نیٹ،^m شما سجھین یکدل و ہمدرد بیّت، گون یکدومیا مہر بکنیت، نرم دل و بیکبر بیّت.⁹ گون ہچکسا بدیے بدلا بدی مکنیت. اگن کسیا شمارا زا و زکت کرت، آیا زا و زکت مکنیت، ایشیے بدلا پہ آیا نیکنین دوا بلوٹیت کہ پہ ہمے کارا گوانک جنگ بوتگیت و چه ہمیشیا شمارا برکت رسیت.¹⁰ پمیشکا:

«آکس کہ زندمانے واہگدار انت و

وشین روچ گندگ لوٹیت،

آییے زبان چه بدیا دور بیّت و

لُٹ چه مکر و پریا؛

11¹¹ چه بدیا پر بتربت و نیکی بکنت؛

سُھل و ایمنی بلوٹیت و ہمیشیے شوہازا بیّت.

12¹² چیا کہ ہداوندے چم نیک و پھریزکارین مردمان سگ انت و

گوشی گون ہمایانی دویا انت.

بلہ ہداوند وتی دیما چه بدرکدین مردمان ترییت.»ⁿ

13¹³ نون کہ شما پہ نیکنین کارانی کنگا واہگدار ایت، کئے شمارا تاوان دات کنت؟¹⁴ اگن پہ شمے نیکنین کاران شمارا آزار برسیت، انگت ہم شما بہتاور ایت. چه آسانی پاتراپان مترسیت و پریشان مبیّت.¹⁵ بس، وتی دلا مسیہا ہداوند بمّیت و ہمایا شرب بدییت. اگن کسے شمے اُمیتے سوبے جُستا بکنت، مُدام پہ پَسُو دئیگا تئیار بیّت.¹⁶ بلہ اے کارا گون نرمی و پہ سنگینی بکنیت. وتی جین و وجدانا پاک و ساپ بداریت، تانکہ شمارا بد و رد گوشگئے وھدا، آ مردم گون شمے نیکنین مسیہی کردارے گندگا چه وتی زا و زکنان پشَل و شرمندگ بننت.¹⁷ پمیشکا، اگن ہدائے رزا بیّت کہ سکی بسگیت، گڑا بدین کارانی سکیے سگگئے بدلا، نیکنین کارانی سکیا بسگیت.¹⁸ مسیہا ہم یک برے پہ مئے گناہان سکی سگت، بزانت آ «نیک و پاک» پہ گنہکاران وتی جان ندر کرت تان مارا^o پہ ہدایا سر بکنت. مسیہ جسمی کُشگ بوت بلہ روھا زندگ کرت.

3^m:8 نیٹ، بزانت گُدسرا، آہرا.

3ⁿ:12 زور 12:34-16.

3°:18 لہتین سیاہگئے تھا آتکگ: شمارا.

19 اے، ہمایئے روہ ات کہ بندیگین ارواہانی نیما شت و پہ آیان جارے جتی، 20 ہما ارواہ کہ گوستگین زمانگا ناپرمانی اش کرتگات، بزان نوہئے زمانگا کہ بوجیگ ادُ بئیگا ات و ہدا گون سبر و اوپار و داربگ ات، بلہ کمین مردمے، بزان تھنا ہشت مردم چہ آئے راہا رکت۔ 21 ہمے آپ شمئے پاکشودئے مسال و نمونہ انت کہ اتون شمارا رکتینیت۔ پاکشودی جسم و جائے زاہری چلان پاک نکنت، اے پہ پاکین وجدان و جینا، گون ہدایا شمئے دزبندی انت کہ چہ ایسا مسیہئے جاہ جنگئے وسیلہا شمارا رسیت، 22 ہما مسیہ کہ آسمانا شتگ و نون ہدائے راستین نیماگن نشتگ و پریشتگ و زور و واک، ہمایئے دستئے چیرا انت۔

گون ہدایا وپاداری

4¹ نون ہما ڈٹولا کہ مسیہا وتی جسم و جانا سکی سگت، شما ہم پہ انچین کاریا تیار بیئت، پرچا کہ ہر وھدا کسیا مان جسم سکی سگتگ، چہ گناہا رکتگ۔ 2 اے پیما، نون آ وتی منتگین جسمی زندا انسانی لوٹ و واہگانی سرا نگوازینیت، ہدائے واہگانی سرا گوازینیت۔ 3 شما بازین وھدے ہما کارانی سرا گوازینتگ کہ ہداناباورین^p مردمان دوست بنت، چو کہ بدکاری، ہٹوا و ہٹوس، ہنوش و بیساری، شرابورئے مہپل، ائیش و نوش و بپرسی کہ گندھین کارے۔ 4 نون وھدے آگندنت کہ شما اے ردین کارانی ہار و ہیرؤیا آسانی ہمراہ نیئت، ہئیران بنت و شمارا بد و رد گوشنت۔ 5 بلہ اے مردمان ہمایئے دپما جواب دئیگی انت کہ پہ سجھین زندگی و مرتگینانی دادرسیا تیار انت۔ 6 اے ڈٹولا، ہدائے وشین مستاگ پہ مردگان ہم رسینگ بوت، کہ سجھینانی ڈٹولا آسانی جسمی دادرسی بوتگات، تانکہ ارواہش ہدائے پیما زندگ بینت۔

7 دنیا زوت ہلاس بئیگی انت، پمیشکا گون شہم و رھداریا وتا گران و سنگین بداریت تان دوا کرت بکنیت۔ 8 چہ سجھینان مسترین گپ اش انت کہ یکدومیا پہ دل و ستک دؤست بداریت کہ مہر، بازین گناہیئے بکشگئے سئوساز بیت۔ 9 بے نرندگا وتی لوگئے دپا پہ یکدومیا پیچ بکنیت۔ 10 شما ہر یکیا چہ ہدایا ہاسین تانے رستگ۔ امانتدارانی پیما، ہدائے تھر تھرین نیامتان پہ یکدومیئے ہزمتا کار بندیت۔ 11 کسے کہ ہبر کنت ہدائے جندے ہبران بکنت و کسے کہ ہزمت کنت گون ہدائے داتگین زور و واکا ہزمت بکنت، تانکہ ایسا مسیہئے وسیلہا ہدایا ستا و سنا برسیت۔ سجھین شان و شوکت و زور و واک تان ابد ہمایئے باتنت۔ انچش بات، آمین!

ایسائے سئوبا سکیانی سگگ

12 او دُردانگان! چہ ہما اسپن چکاس و آزمایشان ہئیرت مکنیت کہ شمئے چکا کپنت و وتی دلا مگوشیت کہ: «اے آجین کارے گون ما بئیگا انت.» 13 تان اودا کہ گون مسیہئے سکیانی سگگا شریکدار ایت گل و شادان بیئت، تانکہ ہما ساھتا کہ آییئے شان و شوکت پدربیت، شما ہم وش بیئت و بیکساس شادمانی کرت بکنیت۔ 14 اگن مسیہئے نامئے سئوبا شمارا زا و زکت کنت، شما بہتاور ایت، پرچا کہ ہدائے پرشوکتین روہا شمئے دلا جاگہ کرتگ۔ 15 وتا پھریرت کہ چہ شما کسے ہونی، دُز، ردکار و پلینڈ بئیگئے سئوبا سکی و سورانی تھا مکپیت۔ 16 بلہ اگن کسے مسیہی بئیگئے سئوبا سکی و سورانی تھا بکپیت، چہ اشیا پشل و شرمندگ مپیت و پہ وتی مسیہی بئیگا ہدایا ستا و سنا بکنت۔ 17 نون دادرسیئے وھد آتکگ و اے دادرسی چہ ہدائے ہاندان و کھولا بندات بیت۔ اگن دادرسی چہ ہدائے ہاندانا بندات بیت کہ ما این، گڑا آ مردمانی آسر و آکت چے بیت کہ ہدائے وشین مستاگئے نمٹوک انت!؟

18 «اگن پھریرکارین مردمیئے رکتگ چو گران انت،

گڑا ناباور و گنھکارانی ہال چے بیت؟»

19 پمیشکا، آ کہ گون ہدائے رزایا سکی و سورانی تھا کپتگانت، وتا مئے جوڑ کنوکے سپردہ بکننت کہ وپادار انت و نیکنین کار کنان بینت۔

هُدائے رمگ

5¹ من وت کہ چہ کلیسائے کماشان یگے آن و مَسِیہے سکی و سوریانی شاہدے آن و آییے پَدْر بےبگیین شان و شعوکتا شریکدار آن، شمے نیاما ہرچے کماش ہست، چہ آیان منی دزبندی اِش اِنت کہ: 2² ہُدائے رمگے شپانکی و چارگا بکنیت کہ شمے سپردہ کنگ بوتگ. اے کارا پہ نادلکشی مکنیت، پہ دل و ستک بکنیتی ہما ڈٹولا کہ ہُدا لُوٹیت. گون ہُب و ہُدوناکی بکنیتی، پہ وتی جندے نپ و سوتا مکنیتی. 3³ اے رمگے سرا واجھی مکنیت کہ شمے دستا دئیگ بوتگ، پہ اِشیا شَرینِ مسالے بییت. 4⁴ پدا وهدے مسترین شپانک کثیت و پَدْر بیت، شما شان و شعوکتے ہما تاجا کثیت کہ ہچبر گار و زئوالِ نییت. 5⁵ او ورنایان! انچش شما ہم وتی مسترینانی پرمانبرداریا بکنیت و گون یکدومیا بیکبر و دریش بییت، چیا کہ «هُدا پُرکبر و گروناکین⁹ مردمانی دیمَا مہر اوشتیت،

بلہ بیکبر و دریشین مردمانی سرا وتی رھمتان گوارینیت.»

6⁶ پمیشکا، ہُدائے پُرواکین دستے چیرا وتا بیکبر و دریش بکنیت تانکہ آ، وتی گیشیتگین وهدا شمارا بُرز و سرپراز بکنت. 7⁷ وتی سَجھین گم و پریشانیان ہمایئے سرا یلہ کنیت، پرچا کہ آیا شمے ہئیال گور اِنت. 8⁸ گران و سنگین و ہزار بییت، چیا کہ شمے دژمن، شئیتان، چو شیرا گران اِنت و شوہازا اِنت کہ کجا شکارے برسیتی تان بدریت و ایزی ببارت. 9⁹ شئیتانے دیمَا بوشتیت و وتی باورا مہر و مہکم بداریت. بزائیت کہ ہمے پئیمین سکی و سوری جھانے اے دگہ جاگھان ہم شمے براتانی^r سرا بئیگا اِنت. 10¹⁰ نون ہُدا، کہ سَجھین رھمتانی مالک اِنت و شمارا چہ مَسِیہے راہا دیم پہ ہما ابدمانین شعوکتا گوانکی جتگ، شمے کمین سکی و سورئے سگگا رند، شمارا نوکسرا توان دنت، مہر و مہکم کنت و پایداری و زور بکشیت. 11¹¹ واک و کُدرت تان ابد ہمایئیگ بات. انچش بات، آمین!

گُدی ہبر

12¹² اے گونڈین کاگڈن گون سیلوانوسے^s کما نبشتگ، کہ آیا وپادارین براتے زانان، تانکہ شمارا دلبڈی بدئیان و گواہی بدئیان کہ ہُدائے رھمتانی ہکین راہ ہمیش اِنت. ہمے راہا مہر بوشتیت. 13¹³ چہ ہما بانکین گھارے نیمگا شما سَجھینان دُرود و دَرہبات سر بات کہ بابلے شہرا اِنت^t و گون شما ہور گچین کنگ بوتگ. چہ منی چُک، مَرکاسے نیمگا ہم شمارا دُرود و دَرہبات برسات. 14¹⁴ گون پُرمہرین چُکگان یکدگرا درہبات بگوشیت. شما سَجھینان سہل و ایمنی سر بات کہ مَسِیہے ارواہ و جبینا ایت.

5:5^q گروناک، بزآن مگرور.

9:5^f «براتے» مانا ہر باورمند اِنت، مردین و جنین.

12:5^s سیلوانوس ہما سیلاس اِنت کہ کاسدانی کارے کتابا ہم آییے نام گرگ بیت.

13:5^t بابلے شہرے بانکین گھار، بابلے شہرے کلیسا یا رومے شہرے کلیسا بوت کنت.